

Det har derhos været et Savn ved Dvølskerne i Marken, at Vaabnene ikke have været forsynede med Geværrem. En saadan var kun anbragt paa 1 Gevær, og den tilfredsstillende ikke ganske, da den var temmelig smal og derved skar Manden over Halsen ved Overhængningen.

Skjøndt enkelte Vaaben have funktioneret uden Hinder, synes dog de mange Ulemper, der ere fremkomne ved den største Del af dem, at tyde paa, at Vaabnets Konstruktion frembyder store Vanskeligheder for dets Fabrikation, selv om denne er ordnet paa regelmæssig Maade. De foreliggende Forsøg have i ethvert Fald godtgjort, at Mechanismens Gang ikke er tilstrækkelig regelmæssig. Dette fremgaar blandt andet tydeligt af Anslagene i de klippede Patroner, idet Slagstiften har kruffet skjævt paa Fængsletten, i enkelte Tilfælde endog helt ude paa Patronens Kant — se vedlagte Patroner i Bilag E. — ligesom ogsaa deraf, at 2 Stud oftere ere gaaede af paa een Gang, og af de mange Klemninger, hvorved Vaabnet er blevet midlertidig utjenstydigt. Mange af disse Klemninger vilde have været af ringe Betydning, naar Skytten havde haft fuld Forstaaelse af Marsagen dertil, men et saadant Kjendskab til den komplicerede Mechanisme kan ikke ventes erhvervet af Mandstabet i Almindelighed. Saalænge derfor Mechanismen ikke kan funktionere med den store Sikkerhed, bliver dens komplicerede Sammenbygning en Hindring for Vaabnets Anvendelse til almindelig Infanteribevæbning. Under Stærkfydningen havde Vossesøgmager Hergeth af Løihusafdelingen bestandig været tilstede og afhjulpet de forekomende Mangler; men da det fandtes ønskeligt at se, hvorledes det vilde stille sig, naar denne Hjælp savnedes, vendte han tilbage til Løihuset efter Stærkfydningens Ophør, efter at have bragt alle Vaaben i tjenstydigt Stand. Ved de derefter foretagne Dvølsker, ved hvilke Kompagnierne vare henviste til dem selv, og hvortil der kun benyttedes Løse og blinde Patroner, bleve 12 Geværer midlertidig utjenstydige.

Ved 5 Geværer sprang Delepladen af Bladfjederen under Rengjøringen.

— 2 —	gik Rekylfjederen itu; ved 1 af disse knækkede tillige Tilbringerens ene Arm og Sikkerhedshagen tabtes.
— 2 —	gik Sikkerhedshagen itu.
— 1 —	gik Fjederen i Patronførers Spor itu.
— 1 —	kom Patronføreren i Uorden.
— 1 —	gik Patronførersporet itu.

De ved de sidstnævnte 7 Geværer fremkomne Mangler kunne vel tilskrives Fabrikationsfeil, der ikke kunne undgaaes ved Prøvevaaben, men de fremtræde dog i et forholdsvis betydeligt Antal, naar henfres til, at Vaabnene kun ere brugte til Dvølske med Løse og blinde Patroner. At Delepladen let kan springe af Bladfjederen under Rengjøringen er en Ulempe, der bør søges hævet, da Vaabnet ikke kan bringes i Orden uden ved en Adskillelse af Mechanismen, som Soldaten ikke kan foretage.

At Rekyllens Virkning er afhængig af, hvorvidt Vaabnet støttes mer eller mindre fast mod Skulderen er ikke heldigt. Soldaten har Tilbøielighed til et løst Anslag, og denne Tilbøielighed modarbejdes ved de almindelige Vaabens Brug hovedsagelig derved, at Rekyllens Stød føles mindre, jo fastere Anslaget er. Har Soldaten derimod ingen Gene af Tilbagestødet, som ved Rekylgeværer, vil han ofte ved Hurtigfydning, trods al Instruction, støtte Vaabnet løst mod Skulderen, og den paaregnede Nytte af Rekylen gaar tabt.

Sikkerhedshagen yder ikke tilstrækkelig Sikkerhed mod Skuddets utidige Afgang, idet den ved Vaabnets Manipulation kan forskydes. Opdager Skytten dette, efterat der er virket paa Afstrækkeren, og han bringer Sikkerhedshagen paa sin Plads — lægger Haandtaget tilbage — uden først at have tilveiebragt Afspærring ved at lægge Haandtaget frem, gaar Skuddet af. En forandret Konstruktion af Sikkerhedshagen maa derfor anses for nødvendig.

Magasinet, der vistnok er Vaabnets svageste Punkt, kan ikke anses for hensigtsvarende. Det er for fremstaaende, naar det er ladet, og der kan ikke opnaas